TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

Apelācija – Dempings – Regula (ES) Nr. 502/2013 – Ķīnas izcelsmes velosipēdu imports – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 18. panta 1. punkts – Sadarbība – Jēdziens "Nepieciešamā informācija" – 9. panta 5. punkts – Individuāla režīma pieprasījums – Apiešanas risks

Lieta C-61/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2016. gada 4. februārī iesniedza

European Bicycle Manufacturers Association (***EBMA***), ar juridisko adresi Briselē (Beļģija), ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces –

Giant (China) Co. Ltd, ar juridisko adresi Kunšanā (Ķīna), ko pārstāv *P. D Baere*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kurai palīdz *B. O'Connor*, *solicitor*, un *S. Gubel*, advokāts,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *M. França*, kā arī *A. Demeneix*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 15. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 26. jūlija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar šo apelācijas sūdzību *European Bicycle Manufacturers Association* (*EBMA*) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 26. novembra spriedumu *Giant (China)*/Padome (T-425/13, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:896), ar kuru tā atcēla Padomes 2013. gada 29. maija Regulu (ES) Nr. 502/2013, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2013, L 153, 17. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā regula"), ciktāl tā attiecas uz *Giant (China) Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Giant*").

I. Atbilstošās tiesību normas

2 Izmeklēšanas, kuras noslēgumā tika pieņemta strīdīgā regula, laikā tiesību normas, kurās paredzēta kārtība, kādā Eiropas Savienība nosaka antidempinga pasākumus, bija iekļautas Padomes 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula").

3 Pamatregulas preambulas 28. apsvērumā bija noteikts:

"Ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās."

4 Šīs regulas 2. panta 7. punktā bija noteikts:

"a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [..], parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī termiņus; attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas uzsākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

b) veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Ķīnas Tautas Republikas, Vjetnamas un Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir [Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO)] dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

[..]"

5 Minētās regulas 5. panta redakcija bija šāda:

“[..]

10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo preci un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai; tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā; tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieteikties uz uzklausīšanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.

[..]”

6 Tās pašas regulas 6. panta 2. punktā bija paredzēts:

“Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl [vismaz] 30 dienas atbilžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no datuma, kad ir saņemta aptaujas lapa, un uzskata, ka eksportētājs to saņem vienu nedēļu pēc tam, kad tā ir izsūtīta eksportētājam vai nodota attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. 30 dienu termiņu var pagarināt, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse uzrāda pamatotu iemeslu šāda pagarinājuma nepieciešamībai sakarā ar tās īpašiem apstākļiem.”

7 Pamatregulas 9. panta 5. punktā bija noteikts:

“Preču importam no visiem avotiem, par kuru konstatēts, ka tas ir imports par dempinga cenām un rada zaudējumus, ikreiz piemēro attiecīgu antidempinga maksājumu, nepieļaujot diskrimināciju, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības ir pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem. Ar regulu, ar ko piemēro maksājumu, nosaka katra piegādātāja maksājumu vai arī, ja tas nav iespējams, parasti 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta minētajos gadījumos nosaka attiecīgās piegādātājvalsts maksājumu.

Ja piemēro 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālo maksājumu tomēr nosaka eksportētājiem, kas, pienācīgi pamatojot, var pierādīt:

a) ka tie, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem, var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;

b) ka eksporta cenas un daudzumi un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;

c) ka vairākums akciju pieder privātpersonām. Valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmums tomēr ir pietiekami neatkarīgs no valsts iejaukšanās;

d) ka valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; un

e) ka valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes."

8 Šīs regulas 18. pantā bija paredzēts:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētās puses būtu jābrīdina par nesadarbošanās sekām.

[..]

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

[..]

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies."

II. Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgā regula

9 1993. gadā Eiropas Savienības Padome noteica galīgo antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam Savienībā. Vēlāk šis antidempinga maksājums tika saglabāts tādā pašā līmenī. 2005. gadā minētais maksājums tika paaugstināts līdz 48,5 %, un pēc tam tas tika saglabāts šādā līmenī.

10 2012. gada 9. martā Komisija paziņoja par starpposma pārbaudes uzsākšanu pēc savas ierosmes par antidempinga pasākumiem, kas piemērojami Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu.

11 Četras Ķīnas ražotāju eksportētāju grupas paziņoja, ka tās ir veikušas eksportu uz Savienību izmeklēšanas laikposmā, kas aptvēra laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Šo četru ražotāju eksportētāju vidū bija arī grupa, kam pieder *Giant* (turpmāk tekstā – "*Giant* grupa"), tā ir Ķīnā reģistrēta sabiedrība, kas ražo velosipēdus, kuri tālāk ir paredzēti pārdošanai un eksportam, tostarp uz Savienību. Lielākais *Giant* grupas akcionārs ir *G. M.*, kas ir Taivānā reģistrēta sabiedrība. Tā kā kopuzņēmums *Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*GP*"), kas ir viena no *Giant* grupai piederošām sabiedrībām, pārtrauca visu savu darbību 2011. gada septembrī un bija likvidācijas procesā, *Giant* lūdza Komisijai to izslēgt no izmeklēšanas.

12 2012. gada 15. maijā Komisija nosūtīja četrām iepriekšējā punktā minētajām ražotāju eksportētāju grupām tirgus ekonomikas režīma (turpmāk tekstā – "TER") pieprasījuma veidlapas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Vēstulē, kas tika nosūtīta *Giant*, tā tika informēta, ka, ja tā vēlētos iegūt TER, TER pieprasījuma veidlapa ir jāaizpilda ikvienai Ķīnā esošajai saistītai sabiedrībai, tostarp *GP*, jo šī sabiedrība ražoja velosipēdus un laikposmā, uz kuru attiecās izmeklēšana, bija vislielākā *Giant* grupas eksportētāja uz Savienību.

13 2012. gada 4. jūnijā *Giant* iesniedza TER pieprasījuma veidlapas par sešām *Giant* grupai piederošām sabiedrībām, tostarp arī *GP*. TER pieprasījuma veidlapā *GP* tika raksturota kā kopuzņēmums, ko ir nodibinājusi Taivānā reģistrēta sabiedrība, proti, *B. I.*, kura savukārt ir saistīta ar *G. M.*, un divas Ķīnā reģistrētas sabiedrības – *S. G.* un *Jinshan Development and Construction* (turpmāk tekstā – "*Jinshan*"). *B. I.* un *Jinshan* katrai piederēja 45 % no *GP* kapitāldaļām un *S. G.* piederēja 10 %.

14 Ar 2012. gada 14. jūnija vēstuli Komisija lūdza paskaidrojumus par attiecībām starp *Giant* grupu un *Jinshan*. Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, Komisija secināja, ka šī grupa ir saistīta ar *Jinshan* un ka tās galvenie ieguldījumi ir saistīti ar velosipēdu ražošanu un pārdošanu. Līdz ar to *Giant* tika informēta, ka tai ir jānosūta atpakaļ TER pieprasījuma veidlapa attiecībā uz *Jinshan* un visām tai piederošajām sabiedrībām (turpmāk tekstā – "*Jinshan* grupa"). Komisija norādīja, ka šo veidlapu neesamības gadījumā tā varētu balstīt savus secinājumus uz pieejamo informāciju atbilstoši pamatregulas 18. pantam un noraidīt TER pieprasījuma veidlapu attiecībā uz *Giant* grupu kopumā.

15 2012. gada 21. jūnijā *Giant* iesniedza apsvērumus par Komisijas 2012. gada 14. jūnija vēstuli. Tā tostarp norādīja, ka, tā kā tā ir tikai pavisam netieši saistīta ar *Jinshan* ar *GP* starpniecību un tā kā *Jinshan* nav attiecīgās preces ražotājs, tai nav pienākuma iesniegt TER pieprasījuma veidlapu attiecībā uz *Jinshan*.

16 Ar 2012. gada 4. jūlija vēstuli Komisija apstiprināja, ka tā uzskata, ka *Giant* ir faktiski saistīta ar *Jinshan* un, tā kā *Jinshan* grupā ietilpstošās vienības nav aizpildījušas TER pieprasījuma veidlapu, tā ir iecerējusi piemērot pamatregulas 18. pantu un noraidīt *Giant* grupas TER statusa pieprasījumu. Turklāt Komisija atkārtoja savu lūgumu *Giant* iesniegt atbildes uz antidempinga aptaujas lapas jautājumiem par visiem ar šo grupu saistītajiem velosipēdu ražotājiem eksportētājiem, ieskaitot tos, kuri pieder *Jinshan* grupai.

17 Ar 2012. gada 16. jūlija vēstuli *Giant* vēlreiz norādīja, ka tai ir tikai netiešas attiecības ar *Jinshan* un ka šai pēdējai līdz ar to nav ne pienākuma aizpildīt TER pieprasījuma veidlapu, ne arī aizpildīt antidempinga aptaujas lapu.

18 2012. gada 20. jūlijā *Giant* nosūtīja savas atbildes uz antidempinga aptaujas lapu attiecībā uz vienpadsmit sabiedrībām, kas ietilpst *Giant* grupā un piedalās attiecīgās preces ražošanā un eksportēšanā, tostarp arī attiecībā uz *GP* un sešiem pārdošanas meitasuzņēmumiem, kas ir reģistrēti Savienības teritorijā.

19 2012. gada 28. augustā – uzklausīšanas laikā, kas notika Komisijas telpās, – *Giant* izteica iebildumus pret Komisijas nolūku piemērot pamatregulas 18. pantu saistībā ar tās TER pieprasījumu, apgalvojot, ka nebija ne iespējams, ne vajadzīgs iesniegt TER pieprasījuma veidlapas, nedz arī atbildes uz aptaujas lapas jautājumiem attiecībā uz pārējām sabiedrībām, kurās ir investējusi *Jinshan*.

20 2012. gada 23. oktobrī Komisija informēja *Giant*, ka, tā kā nav saņemts TER pieprasījums attiecībā uz *Jinshan* grupas sabiedrībām, tai nav iespējas pēc būtības pārbaudīt tās TER pieprasījumu. Tāpēc Komisija nolēma piemērot pamatregulas 18. panta 1. punktu un neņemt vērā visu *Giant* saistībā ar tās TER pieprasījumu iesniegto informāciju kopumā.

21 2013. gada 21. martā Komisija informēja *Giant* par savu nodomu piemērot minēto pamatregulas 18. panta 1. punktu un sagatavot secinājumus, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, arī tālab, lai noteiktu eksporta cenu, jo, tā kā nebija pilnīgas informācijas par visām ar *GP* saistītajām vienībām, eksporta cenu nebija iespējams aprēķināt pienācīgi un ticami un tādējādi noteikt individuālu dempinga starpību *GP* un līdz ar to *Giant* grupai kopumā.

22 2013. gada 5. jūnijā Padome pieņēma strīdīgo regulu. Šajā regulā galīgais antidempinga maksājums, kas piemērojams *Giant*, bija saglabāts 48,5 % apmērā.

23 Šīs regulas 63. un 64., kā arī 131.–138. apsvērumā Padome, pirmkārt, apstiprināja, ka tā piemēro pamatregulas 18. panta 1. punktu un ka tā nevar *Giant* grupai noteikt individuālu dempinga starpību, un, otrkārt, tā noraidīja *Giant* argumentus, ar kuriem bija mēģināts pierādīt, ka nepastāvētu nekāds antidempinga pasākumu apiešanas risks, ja *Giant* grupai šāda individuāla starpība tiktu aprēķināta.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 19. augustā, *Giant* cēla prasību atcelt strīdīgo regulu, ciktāl tā uz to attiecās.

25 Savas prasības Vispārējā tiesā pamatojumam *Giant* izvirzīja astoņus pamatus. Vispārējā tiesa izskatīja vienīgi trešā pamata pirmo daļu, kā arī piekto un septīto pamatu. Šie pamati būtībā attiecās, pirmkārt, uz "nepieciešamās informācijas" jēdzienu pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē un, otrkārt, uz jautājumu par to, vai atteikums piešķirt individuālu attieksmi varēja tikt pamatots ar apiešanas riska pastāvēšanu.

26 Vispārējā tiesa apmierināja minētos pamatus un konstatēja, ka strīdīgā regula ir jāatceļ, ciktāl tā attiecas uz *Giant*, neesot vajadzībai izskatīt pārējos pamatus.

IV. Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

27 *EBMA* prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– lemt pēc būtības un noraidīt prasību atcelt tiesību aktu vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemtu par prasību atcelt tiesību aktu, un

– piespriest *Giant* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un par iestāšanos lietā Vispārējā tiesā.

28 *Giant* prasījumi Tiesai ir šādi:

– atzīt apelācijas sūdzību par acīmredzami nepieņemamu un/vai acīmredzami nepamatotu un līdz ar to pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību, izdodot motivētu rīkojumu atbilstoši Tiesas Reglamenta 181. pantam;

– katrā ziņā noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu un/vai nepamatotu, un

– piespriest *EBMA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

29 Padome un Komisija lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– lemt pēc būtības un noraidīt prasību atcelt tiesību aktu vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemtu par prasību atcelt tiesību aktu, un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

V. Par apelācijas sūdzību

30 *EBMA* izvirza trīs pamatus. Pirmais un otrais pamats ir par kļūdainu pamatregulas 18. panta interpretāciju un piemērošanu. Trešais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nebūtu apiešanas riska, ja *Giant* saņemtu individuālu antidempinga maksājumu starpību.

31 *Giant* uzskata, ka šie trīs argumenti nav pieņemami.

A. Par pieņemamību

32 *Giant* atsaucas uz apelācijas sūdzības nepieņemamību, jo trīs *EBMA* izvirzītie pamati attiecoties uz faktu vērtējumu, kas neietilpst Tiesas pārbaudē, jo nav arī izvirzīta nekāda atsauce uz faktu vai pierādījumu elementu sagrozīšanu.

33 Šajā ziņā ir jāatgādina Tiesas pastāvīgā judikatūra, atbilstoši kurai no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka tikai Vispārējās tiesas kompetencē ir, pirmkārt, konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatējumu faktiskā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, otrkārt, veikt šo faktu novērtējumu. Ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesas kompetencē saskaņā ar LESD 256. pantu ir pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un Vispārējās tiesas paredzētās tiesiskās sekas. Tādējādi Tiesas kompetencē nav ne konstatēt faktus, ne principā pārbaudīt pierādījumus, ko Vispārējā tiesa ir pieņēmusi šo faktu atbalstam. Tādēļ šis izvērtējums, ja vien šie pierādījumi nav sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir jāpārbauda Tiesai (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 29. punkts, kā arī rīkojumi, 2012. gada 29. novembris, *Dimos Peramatos*/Komisija, C-647/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:764, 28. punkts, un 2017. gada 9. februāris, *Syndial*/Komisija, C-410/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:112, 9. punkts).

34 Ar argumentiem, ko *EBMA* izvirza pirmā un otrā pamata atbalstam, tā būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka, pirmkārt, tā ir kļūdaini interpretējusi pamatregulas 18. panta 1. punktu, otrkārt, ka tā ir veikusi kļūdainu šīs normas piemērošanu saistībā ar novērtējumu par *Giant* sadarbošanos, treškārt, ka tā, prasot Komisijai pierādīt, kāpēc informācija, ko tā vēlējās saņemt par saistītajām sabiedrībām, ir "nepieciešama", ir noteikusi tai pārmērīgu nastu un, ceturtkārt, ka tā ir veikusi pamatojuma aizstāšanu.

35 Saistībā ar trešo pamatu *EBMA* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā uzskatīja, ka Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot *Giant* individuālu antidempinga maksājumu.

36 Lai gan ar dažiem *EBMA* argumentiem tiek apšaubīti Vispārējās tiesas vērtējumi par faktiem, ar šiem trīs pamatiem tomēr tiek izvirzīti jautājumi par tiesību normu interpretāciju, ko ir veikusi Vispārējā tiesa, un tātad tie ir tiesību jautājumi, kas var tikt pakļauti Tiesas pārbaudei apelācijas tiesvedībā.

37 Līdz ar to *Giant* izvirzītā iebilde par apelācijas sūdzības nepieņemamību ir jānoraida.

B. Par pirmo un otro pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

38 Pirmais un otrais pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 56.–78. punktu.

39 Saistībā ar pirmo pamatu *EBMA*, ko atbalsta Padome un Komisija, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka jautājums, kas rodas šajā lietā, ir par pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu *Giant* eksporta cenām, lai gan strīdīgajā regulā Padome šo normu ir piemērojusi *Giant* grupai kopumā, jo tai nebija pilnīgas un izsmeļošas informācijas par saistītajām sabiedrībām. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi šīs regulas 18. panta 1. un 3. punktu.

40 Šajā ziņā *EBMA* precizē, ka atbilstoši šīm normām Savienības iestādes var izmantot pieejamo informāciju trīs veidos, proti, pirmkārt, vispārēji attiecībā uz visu informāciju un datiem, ko ir sniegusi kāda no pusēm, otrkārt, tās var ņemt vērā informācijas vai datu atsevišķi ņemtu veselu daļu, piemēram, lūgumu piemērot individuālu attieksmi, vai, treškārt, ņemt vērā informācijas un datu kopumā atsevišķus aspektus, piemēram, komisijas maksas par eksporta darījumiem. Otrajā un trešajā gadījumā Savienības iestādes veicot vienīgi noraidītās informācijas vai datu aizstāšanu un izmantojot citu informāciju vai datus. Pirmajā gadījumā iestādes noraidot sniegto informāciju un datus kopumā.

41 Saistībā ar otro pamatu *EBMA*, ko atbalsta Padome un Komisija, uzskata, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa analizējot, vai pastāvēja nesadarbošanās pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vispārējās tiesas argumentācija esot balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, proti, ka *Giant* sniegtā informācija un dati esot izmantojami vienīgi tam, lai Savienības iestādes noteiktu eksporta cenu. Pirmajā stadijā prasītā informācija atbilstot minimumam, kāds ir nepieciešams, lai iestādes varētu iegūt pilnīgu un precīzu ainu par *Giant* grupu, kā arī ar to saistītajām sabiedrībām. *Giant* sniegtā informācija neesot bijusi pietiekama šādas ainas izveidošanai. Otrkārt, *EBMA* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, prasot Komisijai pierādīt, kāpēc informācija, ko tā vēlējās saņemt attiecībā uz saistītajām sabiedrībām, ir nepieciešama, tai esot kļūdaini noteikusi pārmērīgu nastu. Treškārt, *EBMA* uzskata, ka ņemot vērā Padomei un Komisijai piešķirto plašo novērtējuma brīvību antidempinga procedūrās, Vispārējā tiesa nevarēja aizstāt Padomes vērtējumu ar savējo, nospriežot, ka secinājumi ir izdarīti no nepilnīgiem pierādījumiem.

42 *Giant* apstrīd šo pamatu pamatotību.

2. Tiesas vērtējums

43 Ar pirmo un otro pamatu, kas ir jāaplūko kopā, *EBMA*, pirmkārt, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi pamatregulas 18. panta 1. punktu. Otrkārt, *EBMA* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir prettiesiski aizstājusi Padomes vērtējumu ar savu vērtējumu.

a) Par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot pamatregulas 18. panta 1. punktu

1) Par pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretāciju

44 *EBMA* būtībā uzskata, ka Vispārējās tiesas secinājums, kas ir ietverts tostarp pārsūdzētā sprieduma 77. punktā, atbilstoši kuram Padome, eksporta cenas aprēķināšanai izmantojot pieejamo informāciju, ir pārkāpusi pamatregulas 18. panta 1. punktu, balstās uz kļūdainu šīs normas interpretāciju.

45 Saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu Savienības iestādes, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus, tostarp gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu nepieciešamo informāciju vai to nesniedz šajā regulā paredzētajā termiņā.

46 Pamatregulā nav sniegta "nepieciešamās informācijas" jēdziena definīcija. No tā izriet, ka, lai noteiktu, kāda ir šīs regulas 18. panta 1. punkta piemērošanas joma, ir jāņem vērā vienlaikus tā teksts, konteksts un mērķis (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

47 Pirmkārt, attiecībā uz minētās regulas 18. panta 1. punkta tekstu īpašības vārds "nepieciešams" tā burtiskajā nozīmē norāda uz to, kas ir prasīts vai nepieciešams noteikta mērķa sasniegšanai. Tādējādi par "nepieciešamu" šīs tiesību normas izpratnē var uzskatīt vienīgi informāciju, bez kuras antidempinga izmeklēšana nevar tikt novesta līdz galam.

48 Turklāt minētajā tiesību normā ir precizēts, ka pieejamie dati, kurus var izmantot Savienības iestādes tad, ja kāda no ieinteresētajām pusēm nesniedz nepieciešamo informāciju, ir jāizmanto pagaidu vai galīgo konstatējumu, pozitīvu vai negatīvu, izdarīšanai.

49 No tā izriet, ka informācija ir uzskatāma par "nepieciešamu", ja tā noteiktā izmeklēšanā ļauj izdarīt šādus secinājumus. Tā kā ar noteiktu šīs informācijas elementu var izdarīt minētos secinājumus vienā izmeklēšanā, bet tas var būt lieks citā izmeklēšanā, ir jāuzskata, ka novērtējums, kas ļauj noteikt, vai noteikts informācijas elements ir "nepieciešama" informācija pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, ir jāveic, ņemot vērā katras izmeklēšanas īpašos apstākļus, nevis abstrakti.

50 Otrkārt, pamatregulas 18. panta 1. punkta kontekstā ir jānorāda, ka šīs regulas 5. panta 10. punktā ir noteikts, ka paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas uzsākšanu, kas ir jāpublicē Komisijai, ir jābūt noteiktam termiņam, kādā ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja antidempinga izmeklēšanā šādi viedokļi un informācija ir jāņem vērā. Turklāt minētās regulas 5. panta 11. punktā ir noteikts, ka Komisija paziņo tostarp attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām vai arī acīmredzami skartajiem eksportētājiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu. Turklāt no šīs pašas regulas 6. panta 2. punkta izriet, ka Komisijas dienesti sagatavo aptaujas lapu, lai saņemtu minētajai izmeklēšanai nepieciešamo informāciju. Šī aptaujas lapa tiek nodota ieinteresētajām pusēm, kam principā ir 30 dienas, lai atbildētu.

51 Tātad no pamatregulas 5. panta 10. un 11. punkta, kā arī 6. panta 2. punkta izriet, ka ieinteresētajām pusēm ir pienākums sniegt Komisijas dienestiem informāciju, kas tiem ļaus novest līdz galam antidempinga izmeklēšanu. Tātad šīs regulas 18. panta 1. punktā minētajā "nepieciešamās informācijas" jēdzienā, to interpretējot kopsakarā ar šīm tiesību normām, ir ietverta atsauce uz šo pašu informāciju.

52 Turklāt no pamatregulas 18. panta 3. un 6. punkta izriet, ka informācija, kādu ieinteresētajām pusēm ir pienākums sniegt Komisijai, Savienības iestādēm ir jāizmanto secinājumu par antidempinga izmeklēšanu izdarīšanai un ka šīs pašas puses nevar izlaist atbilstošo informāciju. Tā kā atsevišķam īpašam informācijas elementam var būt izšķiroša nozīme vienā izmeklēšanā un tas var izrādīties lieks citā, no šīs regulas 18. panta 3. un 6. punkta izriet, ka informācijas elementa "nepieciešamais" raksturs ir novērtējams katrā gadījumā atsevišķi.

53 Tātad pamatregulas 18. panta 1. punkta sistēmiskā interpretācija apstiprina to "nepieciešamās informācijas" jēdziena interpretāciju, kāda izriet no šīs normas gramatiskās interpretācijas. Tādējādi šīs tiesību normas izpratnē informācija ir uzskatāma par "nepieciešamu", ja tā ir tāda, kas ļauj Savienības iestādēm izdarīt secinājumus, kas izriet no antidempinga izmeklēšanas, un novērtējums par informācijas "nepieciešamo" raksturu ir izdarāms katrā gadījumā atsevišķi.

54 Treškārt, "nepieciešamās informācijas" jēdziena definīcijā ir jāņem vērā pamatregulas 18. panta mērķis. Šajā ziņā, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 50. punktā, Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir pienākums tostarp noteikt, vai pastāv dempings, zaudējumi un cēloņsakarība starp

dempinga importu un zaudējumiem. Tomēr nevienā no pamatregulas normām Komisijai nav piešķirtas pilnvaras piespiest ieinteresētās puses piedalīties izmeklēšanā vai iesniegt informāciju. Komisija tātad ir atkarīga no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, lai tai sniegtu nepieciešamo informāciju (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 31. un 32. punkts).

55 Šādā kontekstā no pamatregulas preambulas 28. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējam ir bijis nodoms noteikt, ka gadījumos, kad pušu sadarbība nav apmierinoša, var tikt izmantota cita informācija, lai konstatētu faktus, un ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās. Tādējādi pamatregulas 18. panta mērķis ir ļaut Komisijai turpināt izmeklēšanu pat tad, ja ieinteresētās puses atsakās sadarboties vai ja tās nesadarbojas apmierinoši.

56 Līdz ar to, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 53. un 54. punktā, tā kā ieinteresētajām pusēm ir pienākums sadarboties pēc to labākajām iespējām, šīm pusēm ir jāsniedz visa to rīcībā esošā informācija, ko Savienības iestādes uzskata par nepieciešamu savu secinājumu izdarīšanai.

57 Tātad no pamatregulas 18. panta 1. punkta teksta, konteksta un mērķa izriet, ka "nepieciešamās informācijas" jēdzienā ir ietverta atsauce uz informāciju, kāda ir ieinteresēto pušu rīcībā, kuru Savienības iestādes tām lūdz sniegt savu secinājumu izdarīšanai, kas ir jāpieņem saistībā ar antidempinga izmeklēšanu.

58 Tas, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu, ir jāpārbauda atbilstoši "nepieciešamās informācijas" jēdzienam, kā tas ir definēts iepriekšējā punktā, uzskatot, ka Padome ir kļūdaini izmantojusi pieejamo informāciju eksporta cenas aprēķināšanai.

2) Par Vispārējās tiesas veikto pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu

59 Pirmkārt, attiecībā uz argumentu par kļūdaino pieņēmumu, uz ko esot balstījusies Vispārējā tiesa, ir jānorāda, ka *EBMA* būtībā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi sapratusi strīdīgo regulu. Tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka jautājums, kas rodas šajā lietā, ir par pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu *Giant* eksporta cenām, lai gan strīdīgajā regulā Padome šo normu esot piemērojusi *Giant* grupai kopumā, jo tai nebija pilnīgas informācijas par saistītajām sabiedrībām.

60 Šajā ziņā, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 67. punktā, Padome strīdīgās regulas 131. apsvērumā ir norādījusi, ka eksporta cenas noteikšanai tika piemērots pamatregulas 18. panta 1. punkts. Turklāt tostarp no pārsūdzētā sprieduma 52. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa vēlējās atbildēt uz *Giant* argumentu, atbilstoši kuram, pretēji Padomes strīdīgajā regulā apgalvotajam, Komisijas pieprasītā informācija attiecībā uz *Jinshan* grupas sabiedrībām nebija nepieciešama uzticamas eksporta cenas aprēķināšanai un tātad individuālas dempinga starpības noteikšanai. Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 23. punktā Vispārējā tiesa ir minējusi Komisijas vēstuli, kas bija adresēta *Giant* un kas ir datēta ar 2013. gada 21. martu, kurā šī iestāde informēja *Giant*, ka tās nolūks ir piemērot šo tiesību normu eksporta cenas noteikšanai.

61 No tā izriet, ka ir jānoraida arguments par to, ka Vispārējā tiesa, uzskatot, ka jautājums, kas radies šajā lietā, bija par pamatregulas 18. panta 1. punkta piemērošanu eksporta cenai, esot pamatojusies uz kļūdainu pieņēmumu.

62 Otrkārt, attiecībā uz Vispārējās tiesas novērtējumu par *Giant* sadarbošanos, kā tika atzīmēts šī sprieduma 57. punktā, "nepieciešamās informācijas" jēdziens attiecas uz tāda veida informāciju, kas ļauj Savienības iestādēm izdarīt secinājumus saistībā ar antidempinga izmeklēšanu.

63 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 63.–69. punktā pārbaudīja, vai informācija attiecībā uz *Jinshan* grupas sabiedrībām, ko Savienības iestādes vēlējās saņemt, lai tostarp noteiktu *Giant* eksporta cenu, varēja ietekmēt šo noteikšanu. Pārsūdzētā sprieduma 74. punktā tā secināja, ka šai informācijai nebija nozīmes saistībā ar eksporta cenas aprēķināšanu.

64 Šādos apstākļos, ņemot vērā "nepieciešamās informācijas" jēdziena definīciju, kas ir noteikta šī sprieduma 57. punktā, ir jāuzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 77. punktā nospriežot, ka Padome, izmantojot pieejamo informāciju eksporta cenas aprēķināšanai, ir pārkāpusi pamatregulas 18. panta 1. punktu, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

65 Treškārt, nevar tikt apmierināts arguments par to, ka Vispārējā tiesa, prasot Savienības iestādēm pierādīt, kāpēc informācija, ko tās vēlējās saņemt, bija "nepieciešama", tām ir uzlikusi pārmērīgu nastu. No šī sprieduma 54. un 57. punkta tostarp izriet, ka šīm iestādēm ir pienākums pierādīt dempinga, zaudējumu un cēloņsakarības starp dempinga importu un šiem zaudējumiem esamību un tātad, galu galā, arī noteiktas informācijas "nepieciešamo" raksturu, lai nonāktu pie secinājumiem, kādi ir jāizdara saistībā ar antidempinga izmeklēšanu.

66 No minētā izriet, ka *EBMA* arguments par to, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretācijā un piemērošanā, ir jānoraida kā nepamatots.

b) Arguments par to, ka Vispārējā tiesa esot prettiesiski aizstājusi Savienības iestāžu vērtējumu ar savu vērtējumu

67 *EBMA* apgalvo, ka, ņemot vērā Savienības iestādēm piešķirto plašo novērtējuma brīvību antidempinga procedūrās, Vispārējā tiesa nevarēja aizstāt šo iestāžu vērtējumu ar savējo, nospriežot, ka secinājumi ir izdarīti no nepilnīgiem pierādījumiem. Vispārējā tiesa tādējādi esot pārkāpusi šo plašo novērtējuma brīvību un pārsniegusi savas tiesas pārbaudes robežas.

68 Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

69 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek ielaušanās šo iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet gan ar to tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var tikt pamatoti iestāžu izdarītie secinājumi. Līdz ar to Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārliecinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var tikt pamatoti no šīs informācijas izdarītie secinājumi (spriedums, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom/City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

70 Kā izriet no šī sprieduma 63. punkta, Vispārējā tiesa ir vienīgi veikusi pārbaudi par to, vai Padome, pamatojoties uz tajā iesniegtajiem faktiem, ir ievērojusi pamatregulas 18. panta 1. punktu. Tā uzskatīja, ka konkrētajos lietas apstākļos šī iestāde nevarēja izmantot pieejamo informāciju, lai noteiktu *Giant* eksporta cenu, ja, pirmkārt, no *Giant* sniegtās informācijas bija redzams, ka informācija attiecībā uz

Jinshan grupas sabiedrībām nebija nepieciešama eksporta cenas aprēķināšanas vajadzībām, un, otrkārt, minētā iestāde nespēja precizēt, kāda papildu informācija par šīm sabiedrībām varētu izrādīties nepieciešama minētās eksporta cenas aprēķināšanai.

71 Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa nav pārkāpusi tās veicamās tiesas pārbaudes robežas atbilstoši šī sprieduma 68. punktā minētajai judikatūrai.

72 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais un otrais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

C. Par trešo pamatu

1. Lietas dalībnieku argumenti

73 Ar trešo pamatu *EBMA*, ko atbalsta Padome, apstrīd pārsūdzētā sprieduma 79.–91. punktu, kuros Vispārējā tiesa nosprieda, ka Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot *Giant* individuālu antidempinga maksājumu.

74 *EBMA* uzskata, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini balstījusies uz pieņēmumu, atbilstoši kuram šī ir lieta par eksporta cenas noteikšanu. Balstoties uz šo kļūdaino pieņēmumu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktā esot uzskatījusi, ka Savienības iestādes nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, jo tās nav piemērojušas pamatregulas 9. panta 5. punktu un tās nav atsaukušās ne uz vienu citu šīs regulas tiesību normu, kurā būtu paredzēts, ka apiešanas riska pastāvēšana varētu pamatot atteikumu noteikt ražotājam eksportētājam individuālu antidempinga maksājumu.

75 Otrkārt, gadījumā, ja sabiedrības ir savstarpēji saistītas, kā tas ir *Giant* un *Jinshan* grupu gadījumā, apiešanas risks joprojām pastāvētu, ja kādai saistītajai vienībai tiktu noteikts antidempinga maksājums, kas ir zemāks par citai šīs pašas grupas vienībai noteikto. Tas esot iemesls, kura dēļ Savienībā noteiktā prakse izpaužoties kā antidempinga maksājumu piemērošana grupas, nevis vienības līmenī. Tātad pārsūdzētā sprieduma 83. punkts, kurā ir minēts teorētisks apiešanas risks nesaistītu uzņēmumu starpā, esot fundamentāli nepareizs un juridiski kļūdains, jo apiešana ir iespējamāka un grūtāk atklājama saistītu sabiedrību starpā. Turklāt minētā sprieduma 84. punkts neesot atbilstošs. Tajā minētie PTO Speciālistu grupas un Apelācijas institūcijas ziņojumi attiecoties uz pamatregulas 9. panta 5. punkta saderību ar Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par muitas tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.) 9.2. pantu.

76 Treškārt, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 85.–89. punktu *EBMA* norāda, ka nevar izslēgt, ka *Giant* un *Jinshan* grupas bija saistītas izmeklēšanas laikposmā tādā veidā, kas pārsniedz to, kas izriet no *Giant* sniegtajām atbildēm aptaujas lapā un *Jinshan* finanšu pārskatiem.

77 *Giant* apstrīd šo argumentu pamatotību.

2. Tiesas vērtējums

78 Ar savu trešo pamatu *EBMA* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 79.–91. punktā ir uzskatījusi, ka Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai pamatotu atteikumu piemērot *Giant* individuālu antidempinga maksājumu.

79 Pirmkārt, *EBMA* apšauba pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktu. Minētā sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa atgādināja pamatregulas 9. panta 5. punkta saturu. Minētā sprieduma 82. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Padome nevarēja atsaukties uz apiešanas risku, lai atteiktu piemērot

individuālu antidempinga maksājumu, jo, pirmkārt, šī tiesību norma nebija ņemta vērā, aplūkojot *Giant* situāciju, un, otrkārt, nebija izdarīta atsauce ne uz vienu citu pamatregulas normu, kurā būtu paredzēta apiešanas riska ņemšana vērā.

80 *EBMA* apgalvo, ka minētie pārsūdzētā sprieduma punkti ir balstīti uz kļūdainu pieņēmumu, atbilstoši kuram šī ir lieta par eksporta cenas noteikšanu. Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 60. un 61. punkta, Padome tik tiešām ir piemērojusi pamatregulas 18. panta 1. punktu eksporta cenas noteikšanai, ko *Giant* apstrīdēja gan saistībā ar antidempinga izmeklēšanu, gan Vispārējā tiesā.

81 Līdz ar to arguments par minēto kļūdaino pieņēmumu ir jānoraida kā nepamatots.

82 Otrkārt, *EBMA* apšauba pārsūdzētā sprieduma 83. un 84. punktu. Šajos punktos Vispārējā tiesa norādīja, ka Padome nevarēja pamatoties vienīgi uz hipotētisku apiešanas risku. Vispārējā tiesa šajā ziņā ir izdarījusi arī atsauci uz atsevišķiem PTO Speciālistu grupas un Apelācijas institūcijas ziņojumiem.

83 Kā apgalvo *EBMA*, Vispārējās tiesas argumentācija minētajos punktos ir kļūdaina, jo saistīto sabiedrību gadījumā apiešanas risks pastāv vienmēr.

84 Šim argumentam nevar piekrist. Pat ja antidempinga pasākumu apiešanas risks būtu augstāks attiecībā uz saistītiem eksportētājiem, kam varētu noteikt antidempinga maksājumus citā līmenī, Savienības iestādēm tomēr ir pienākums pierādīt, ka, ņemot vērā attiecīgās izmeklēšanas konkrētos apstākļus, šis risks ir reāls.

85 Kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 83. punktā, ar jebkuru citu interpretāciju individuālo maksājumu noteikšana pilnībā nonāktu tikai Savienības iestāžu ziņā.

86 Turklāt šādu interpretāciju apstiprina pamatregulas 9. panta 5. punkta redakcija, atbilstoši kurai individuāls antidempinga maksājums var tikt noteikts tiem eksportētājiem, attiecībā uz kuriem, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, var tikt pierādīts, ka valsts iejaukšanās nav tāda, kas ļautu apiet antidempinga pasākumus. No tā izriet, ka apiešanas riska nepastāvēšana – tāpat kā šāda riska pastāvēšana – nevar tikt prezumēta.

87 Treškārt, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 85.–89. punktu *EBMA* uzskata, ka nevar tikt izslēgts, ka izmeklēšanas laikposmā *Giant* un *Jinshan* grupas bija saistītas.

88 Šī sprieduma 85.–89. punktā Vispārējā tiesa pierādīja, ka ar informāciju, kas strīdīgās regulas pieņemšanas brīdī bija Savienības iestāžu rīcībā, bija pietiekami, lai secinātu, ka *Giant* un *Jinshan* grupu starpā nebija apiešanas riska.

89 Šajā ziņā – tāpat kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 108. punktā –, lai arī *EBMA* apgalvo, ka nevar tikt izslēgta saiknes pastāvēšana *Giant* un *Jinshan* grupu starpā, tā tomēr neapstrīd minētā sprieduma 86.–89. punktā minētos pierādījumu elementus, uz kuriem ir balstījusies Vispārējā tiesa, lai secinātu, ka šādas saiknes nebija.

90 No tā izriet, ka gan arguments par to, ka – pretēji tam, ko uzskatīja Vispārējā tiesa, – nevar tikt izslēgts, ka izmeklēšanas laikposmā *Giant* un *Jinshan* grupas bija saistītas, gan arī trešais pamats pilnībā ir jānoraida kā nepamatoti.

91 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

92 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša Reglamenta 138. panta 1. un 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, pirmkārt, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs, un, otrkārt, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem.

93 Tā kā *Giant* ir prasījusi piespriest *EBMA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums ir tai nelabvēlīgs, *EBMA* ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt *Giant* tiesāšanās izdevumus. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

94 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 4. punktu Tiesa var nolemt, ka persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē un kas ir piedalījusies tiesvedības Tiesā rakstveida vai mutvārdu daļā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

95 Līdz ar to Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)* sedz savus, kā arī atlīdzina *Giant (China) Co. Ltd.* tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]